

PLAN PRACY NA TYGODNIOWY ROZKŁAD ZAJĘĆ /25.05- 29.05.2020/ W GRUPIE SMERFY

Podczas codziennych aktywności warto rozmawiać z dzieckiem o jego uczuciach i emocjach. Warto podkreślić, że wszystkie uczucia są potrzebne, ważne i dorośli odczuwają je podobnie.

PONIEDZIAŁEK 25.05 2020 :WRAŻENIA I UCZUCIA

MY I NASZE EMOCJE

CEL:

- rozpoznawanie emocji i ich nazywanie,
- wyrażanie emocji ruchem, gestem, ciałem,
- poznanie sposobów rozładowania napięcia, złości i smutku,
- reagowanie na zmiany, jakie zachodzą w muzyce.

Zajęcie 1. Słuchania opowiadania „Wrażenia i uczucia”. Wrażenia i uczucia Maciej Bennewicz

– Co się stało? – spytał wujek Alfred. – Na klatce schodowej zgasło światło – odpowiedziała babcia. – Adaś bardzo się przestraszył, ponieważ nie mogliśmy znaleźć włącznika. Najpierw upadła mi siatka z zakupami, potem Dragon się wyrwał i pobiegł na parter. W końcu torebka i jej cała zawartość wraz z kluczami wysypała się na schody. Zdaje się, że w tym całym zamieszaniu Ada też się nieźle wystraszyła. Wujek spojrzał najpierw na Adama, a potem na Adę. Raz jeszcze na Adama i znów na Adę. Rzeczywiście oboje mieli nietęgą miny. Adam spoglądał na czubki butów, jakby zauważył tam coś bardzo ciekawego. Ada natomiast wierciła się niespokojnie, oblizując łyżeczkę po jogurcie, którą oblizała już sto razy. – Nie lubię ciemności – stwierdził Adam po chwili. – Ja też nie lubię – zawtórowała mu Ada. – Co takiego jest w ciemności, że jej nie lubicie? – spytał wujek Alfred. – Nie lubię ciemności, bo wtedy nic nie widać – stwierdził Adaś po długiej chwili milczenia. – A ty, dlaczego nie lubisz ciemności? – Wujek zwrócił się do Ady. – Bo nic nie widać, tak jak powiedział Adam. A oprócz tego w ciemności jest pełno strachów. – Strachów? – zdziwił się Alfred. – No tak – odpowiedziała Ada. – Nie wiadomo, co w ciemności czyha. Z różnych dziur i kątów mogą wyleźć wstrętne lica. – No proszę – ucieszył się wujek. – Ada potrafi układać wierszyki: „Nie wiadomo, co w ciemności czyha. Z różnych dziur i kątów mogą wyleźć wstrętne lica”. I kiedy wujek rytmicznie wyrecytował wierszyk Ady, strojąc przy tym głupie miny, wszyscy parsknęli śmiechem. – W takim razie nie ma innego wyjścia, musimy zrobić bardzo ważny eksperyment – zarządził Alfred. Po chwili na środku salonu stało sześć krzeseł, szczelnie opatulonych czterema kocami w taki sposób, że powstał długi i ciemny tunel. Wujek ze swojego plecaka wyjął latarkę i powiedział: – W tunelu, który zbudowaliśmy z koców, jest ciemno, prawda? – Wszyscy wraz z babcią przytaknęli głowami. Wujek kontynuował: – Ale w salonie jest jasno. Jak powstała ciemność? – Z koców? – spytała Ada. – Z krzeseł? –

dodał Adam. – Oczywiście, ciemność powstała z koców i krzeseł. Sami zrobiliśmy ciemny korytarz! – zakrzyknął Alfred, zapalił latarkę i dał nura do tunelu. Po chwili był po drugiej stronie salonu, uśmiechnięty wymachiwał włączoną latarką. – Kto następny da nura w ciemność? Oczywiście należy mieć zapaloną latarkę! Ada podbiegła do Alfreda i podobnie jak on przed momentem zanurkowała pod kocami. Po chwili była po drugiej stronie salonu, szczęśliwa i dumna. Eksperyment powtórzyła babcia, za nią pies Dragon i na końcu, trochę się ociągając – Adam. – W takim razie czas na drugi eksperyment: przejście przez tunel z latarką w ręce, ale wyłączoną. W każdej chwili można ją włączyć i ciemność zniknie. Można jednak przejść ciemny przesmyk bez włączania latarki. Na końcu i tak jest jasno. Po chwili wszyscy odważnie zaliczyli nowy eksperyment. Trzecia próba była najtrudniejsza: przejście przez tunel bez latarki. Wujek Alfred wymyślił jednak jeszcze coś dziwniejszego. Gdy Ada jako druga przechodziła przez tunel na czworakach w całkowitej ciemności i to bez latarki, wujek zerwał środkowy koc i zakrzyknął: – Ta dam! Stała się jasność! – Już wiem – zawołał Adam. Ciemność to nie tylko koce i krzesła. Ciemność to brak światła. W ciemności wszystko jest takie samo, tylko brakuje światła. Kocami odgradziliśmy się od światła w pokoju! – W takim razie czego się bałeś? – spytał wujek. – W takim razie bałem się tego, czego nie widziałem. – A ja bałam się tego, co sobie wyobrażałam – stwierdziła Ada. – Stąd powiedzenie, że strach ma wielkie oczy, gdyż oczy robią się szerokie, gdy sobie wyobrażamy coś okropnego albo gdy nie znamy prawdy – powiedziała babcia. – Co w takim razie robić w przyszłości, gdy się czegoś boimy? – spytał wujek. – Nosić latarkę? – zastanawiał się Adam, drapiąc się po głowie. – A może ciągle zrywać koce, żeby nie było ciemno – stwierdziła Ada, lecz po chwili dodała: – Ale tak się nie da. Koce to był eksperyment, a normalnie jest ciemno i już, strasznie i tyle. – Już wiem – ucieszył się Adam – kiedy przychodzi strach, warto spytać kogoś dorosłego, co się stało. – Znakomicie – przytaknął wujek. – Można też spytać czy to, czego się boimy, na pewno jest groźne, czy tylko tak nam się wydaje? – uzupełniła Ada. – Racja – ucieszył się wujek. – Wujku, a jak coś jest takie nie wiadomo jakie i bardzo trudno o tym opowiedzieć, bo nie wiadomo, co to jest, to co wtedy? – spytał Adam. – W takim razie kolejny eksperyment przed nami. Nauczmy się, co robić, gdy coś jest nie wiadomo jakie. Wujek i babcia na chwilę zniknęli i kiedy znowu pojawili się w pokoju, oboje mieli pomalowane twarze. – Co czujesz, kiedy teraz na mnie patrzysz? – spytał wujek i dotknął palcem serduszka Ady. – Jest mi trochę jakby smutno – odpowiedziała niepewnie. – I robi się jakby szaro i troszkę groźnie – dodał Adam. – Wyglądasz, wujku, jak ktoś zupełnie inny. Zawsze jesteś taki wesoły, a teraz wydajesz się poważny. Trochę jak wampir z filmów albo niebezpieczny złodziej. – W takim razie opiszcie dokładnie, co widać na mojej twarzy – powiedział Alfred. – Masz ciemno umalowane oczy i spuszczone kąciki ust – odpowiedziała Ada. – Na czole masz ciemną zmarszczkę i zrobiłeś takie bardzo poważne oczy, jakbyś się złościł albo raczej zmartwił – uzupełnił Adam. Wujek zrobił sobie zdjęcie telefonem i startł makijaż. – Znakomicie – stwierdził. – Moja twarz wyrażała smutek i żal. Można również powiedzieć, że widać było powagę, skupienie, zmartwienie, a nawet trochę grozy. Uczucia ludzi doskonale widać na ich twarzach. Wystarczy przez moment się przypatrzeć, a potem zapytać siebie samego: co czuję? Wtedy najczęściej ani trochę się nie mylimy. Odpowiedź przychodzi sama. Wystarczy opisać słowami to, co się czuje, gdy patrzy się na twarz drugiego człowieka, i już wiadomo, jakie uczucia w nas budzi oraz jakie przekazuje. Użyliśmy z babcią farb i kosmetyków, żeby podkreślić rysy twarzy i uczucia, lecz na co dzień i bez tego widać, co wyrażają twarze ludzi dorosłych i dzieci. Wystarczy uważnie się przyjrzeć. A teraz kolej na babcie. Opiszcie, co czujecie, gdy na nią patrzycie. – Ja czuję zdziwienie i jakby babcia troszeczkę się wygłupiała. – Ada przekrzywiła główkę, uważnie przyglądając się twarzy babci. – Czuję, że babcia zaraz powie coś śmiesznego – stwierdził Adam. – I jeszcze, że za chwilę zaczniesz skakać albo wariować po całym mieszkaniu. – Świetnie – ucieszyła się babcia. – Moja mina wyrażała rozbawienie, wesołość, może trochę

szaleństwa, ochotę do zabawy i płatania figli. – Super – pochwalił spostrzegawczość dzieci wujek. – I tym razem opiszcie, co widać na twarzy babci – zachęcił. – Jedna brew babci jest podniesiona, a druga trochę w bok, usta są wymalowane do góry. – Adam starał się precyzyjnie opisać minę babci. – Policzki są różowe, a włosy trochę rozwichrzone – dodał. – Oprócz tego babcia kilka razy zamrugała i zrobiła taką minę, jakby miała ochotę opowiedzieć dowcip – stwierdziła Ada. – Nauczycie się opisywać i wyrażać uczucia, brawo – powiedział Alfred. Zabawa trwała do późnego wieczoru. W końcu role się odwróciły i tym razem Ada i Adam zaczęli – z pomocą mamy Adama – malować twarze, by uwydatnić różne emocje. Babcia, wujek, a potem również mama Ady zgadywali, co wyrażają kolejne miny i makijaże. Były tam przyjemne uczucia, takie jak: radość, podekscytowanie i duma, oraz te nieprzyjemne, na przykład: złość, rozdrażnienie i obraza. Pod koniec pojawiły się nawet bardzo trudne, jak: tajemniczość, zdziwienie i zmęczenie. Dzieci na zmianę z dorosłymi pokazywały kolejne uczucia, wyrażając je makijażem, odpowiednimi minami, ruchami i całym ciałem. Tym sposobem wymyślili nowe kalambury. Zamiast zgadywania filmów lub znanych postaci odgadywali uczucia. Wujek stwierdził, że wszyscy na co dzień gramy w podobne kalambury, bo przecież wystarczy chwila uwagi, by dostrzec, że koleżance jest smutno, że komuś wyrządziliśmy przykrość głupim żartem lub szturchaniem albo że kolega jest dumny, że wykonał zadanie. Widać, że inny kolega potrzebuje pomocy, a jeszcze inny – świętego spokoju, bo źle się czuje. Wystarczy uważnie się przyglądać koleżankom i kolegom, mamie i tacie, znajomym i krewnym, by poczuć, co z tego przyglądania wynika, jakie pojawia się uczucie. I już wiadomo!

Strach ma wielkie oczy,

Więc z latarką warto skoczyć

Prosto w paszczę ciemnej dziury

Żeby dostrzec, że kot bury.

W kącie zdawał się potworem,

Co ma ślepią niby zmore.

A tymczasem mała kicia,

Łapką bierze się do mycia.

Bo ma pyszczek oprószony

Okruchami żółtej słomy

Rodzic zachęca dziecko do rozmowy: Jakie zdarzenie wywołało rozmowę o uczuciach? W jaki sposób wujek Alfred pokazał dzieciom, że najbardziej boimy się tego czego nie znamy? Czy miał rację? Jak babcia i wujek Alfred pokazali dzieciom, co zrobić, gdy nie wiemy, jak się czują osoby, z którymi przebywamy? Jak wyglądają osoby wesołe?

Jaki wyraz twarzy mają najczęściej osoby smutne?

https://www.youtube.com/watch?v=m2WsGrvCx_w krótka gimnastyka

„Nastroje z opowiadania”- praca plastyczna, malowanie farbami lub rysowanie kredkami. Odtworzenie wizerunku smutnej i wesołej osoby w swoich pracach. Rozmowy dziecka z rodzicem na temat powstałej pracy.

„Lustro emocji” - zabawa ruchowa, dziecko porusza się według polecenia rodzica: „chodzimy jak ludzie zmęczeni, ... jak ludzie smutni, ... jak ludzie weseli itp.

https://www.google.com/search?q=LUSTRO+EMOCJI+ilustracje&rlz=1C1SQJL_pIPL834PL834&sxsrf=ALeKk03bW0ezWjCLGrFGE5cHoPGKEWPLNQ:1590125548928&tbm=isch&source=iu&ictx=1&fir=boBLB17T3MqmnM%253A%252CPSV5UP13RD78PM%252C_&vet=1&usg=AI4_-kRxoNOUlp4lCea18Dsw05ucFOkGyw&sa=X&ved=2ahUKewjBsvej38bpAhVtsYsKHR1iCh4Q9QEwBHoECAoQCw#imgsrc=unGGt7wAYOPhJM

Karta pracy- pokoloruj obrazek zgodnie z kodem

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_Wyprawka_47.pdf

Zajęcie2.Piosenka „Jak czuje się miś”

<https://www.lulek.tv/vod/clip/jak-czuje-sie-mis-emocje-piosenka-dla-dzieci-92>

Wtorek 19. 05. 2020

Cel:

- Budowanie pozytywnego obrazu własnej osoby;
- Kształtowanie współpracy w obrębie grupy poprzez stawianie zadań do wykonania;
- Stwarzanie sytuacji sprzyjających aktywizowaniu myślenia;
- Kształcenie wyobraźni i myślenia przyczynowo – skutkowego, umiejętności wyciągania wniosków;

Zajęcie 1. Słuchanie opowiadania „Prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie (fragment) Renata Piątkowska”

– No, Łukasz, co z tobą? – Babcia podeszła do wnuczka, który zwinął się w kłębek na kanapie, i pogłaskała go po głowie. – Babciu, przecież ty wiesz, że ja się nauczyłem tego wiersza. Umiałem go! Jeszcze wczoraj

mówiłem go z pamięci bez jednego błędu! – To prawda – przyznała babcia. – No widzisz. A na występie, gdy przyszła moja kolej, wszystko zepsułem. Początkowo szło mi nawet dobrze. Gdy powiedziałem jedną linijkę, zaraz wiedziałem, jak zaczyna się następna. Aż doszedłem do miejsca, w którym Słoń Trąbalski pozapominał imiona swoich dzieci, żony, a nawet własne. Wybrał się więc do doktora, adwokata, szewca i rejenta, lecz nie pamiętał, o co mu chodzi. Powiedziałem słowa: „Dobrze wiedziałem, lecz zapomniałem, może kto z panów wie, czego chciałem?”. I tu koniec. Nie wiedziałem, co dalej. Nie mogłem sobie przypomnieć, jak zaczyna się następna zwrotka. Zapomniałem, jak się nazywam. W głowie miałem pustkę. – Widać było, że Łukasz bardzo przeżywa swój nieudany występ. – Wiem, że nauczyłeś się tego wiersza, ale dopadła cię trema. To się zdarza nawet prawdziwym aktorom na scenie – pocieszała babcia. – Nie wyszło mi z tym wierszem, ale największą przykrość zrobił mi Witek – rozżalił się Łukasz. – A co on ma z tym wspólnego? – spytała babcia. – Witek przepytывał mnie z tego wiersza przed występem, a potem siedział w pierwszym rzędzie i miał trzymać za mnie kciuki. I kiedy na scenie zapomniałem, co mam dalej mówić, na sali zapadła cisza. Przeciągała się coraz bardziej, a ja byłem coraz bardziej przerażony. Szukając ratunku, spojrzałem na Witka. Myślałem, że może mi podpowie, jak zaczyna się następna zwrotka. A wtedy Witek zaczął się ze mnie śmiać. Pokazał na mnie palcem i zawołał: – Mówi wiersz o zapominalskim słońcu, a sam zapomniał, jak ma być dalej. Łukasz Trąbalski, zapominalski! Ha-ha-ha! – Witek śmiał się głośno i złośliwie, a razem z nim cała sala. Ten śmiech słyszałem nawet za kulisami. Nigdy mu tego nie zapomnę. Przyjaciel się tak nie zachowuje – stwierdził Łukasz z żalem. – No cóż, jak mówi przysłowie, prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie. Ty, będąc w kłopotcie, zawiodłeś się na swoim przyjacielu, ale nie zawsze tak bywa. Trudna sytuacja może być okazją, aby ktoś poznał nas z najlepszej strony.

Rodzic zachęca dziecko do dzielenia się wrażeniami po wysłuchaniu opowiadania:

Jak miał na imię bohater opowiadania?

Co mu się przytrafiło?

Na czyją pomoc liczył Łukasz?

Jak myślisz, jak się wtedy czuł?

Co oznacza przysłowie „prawdziwych przyjaciół poznaje się w biedzie?”

Co mogłoby pomóc poprawić nastrój Łukaszowi?

Zabawa „**Ukryte słowa**”- Rodzic tłumaczy dziecku, że w języku polskim są takie słowa, które zawierają w sobie inne, krótsze słowa. Rodzic mówi słowo, a dziecko znajduje w nim inne, np. **serce** (*ser*), **parasolka** (*para*), **słońce** (*słoń*), malina (*lina*), **tulipan** (*pan*), burak (*rak*)... Określanie głoski na **początku i na końcu tych słów**.

<https://www.youtube.com/watch?v=2BQCcljudZ8> - ćwiczenia gimnastyczne - - wykonaj wybrane ćwiczenia

Zapraszam do rozwiązania quizu

<https://wordwall.net/pl/resource/2145185/przyjaciel-kto%C5%9B-kto> – Quiz

Zajęcie2. Zagraj w grę

<https://smallsteps.pl/materialy-do-pracy/poznajmy-sie-blizej-material-pracy-dziecmi/>

Karta pracy

https://www.google.com/search?q=Emocje+karty+pracy+PDF&sa=X&rlz=1C1SQJL_pIPL834PL834&biw=1366&bih=657&sxsrf=AleKk00wtEHgeYcmRgtUE9q6lhC48g63-Q:1590126600145&tbm=isch&source=iu&ctx=1&fir=6KZN1ycp6v9ppM%253A%252COneQzY3uSBFuRM%252C_&vet=1&usg=AI4_-kQWUjVGvP9AULAuAPJ7A57uxv6ayg&ved=2ahUKEwjO3ZiZ48bpAhXN-yoKHchaDB8Q9QEwDnoECAoQNg#imgsrc=iCZTF0XA0khJuM&imgdii=LNxTnP5QbZ_tjM

Zabawa dydaktyczna – odzwierciedlenie uczuć poprzez figury geometryczne. Przypisujemy figurom konkretne emocje np. Żółte koło – radość, czerwony trójkąt – złość, niebieski prostokąt – smutek, zielony kwadrat – strach

Pokaż jak się czujesz gdy:

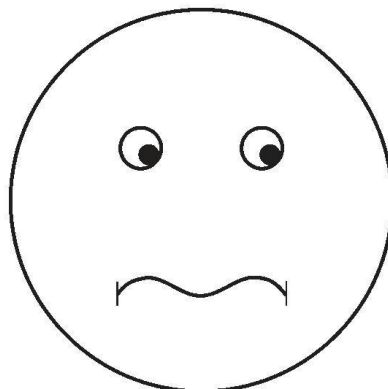
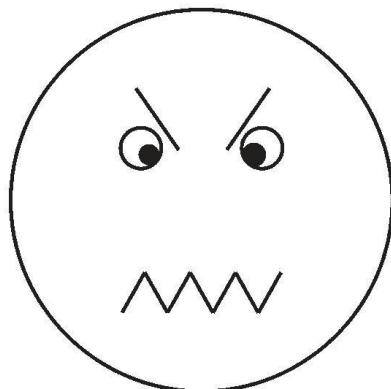
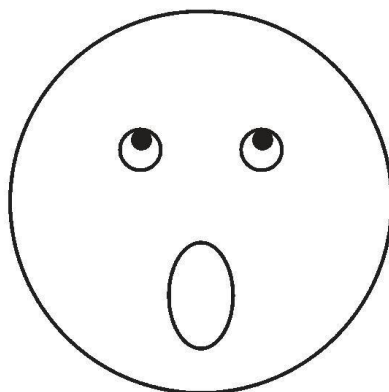
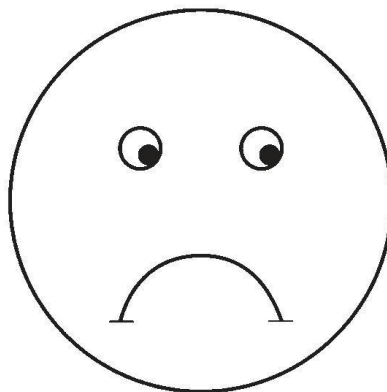
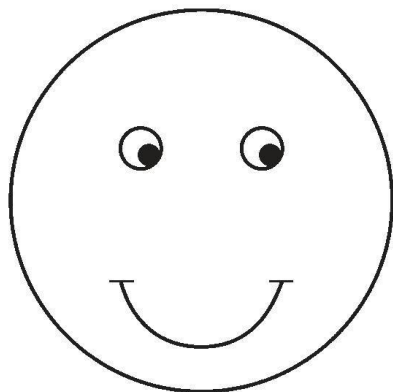
- rodzice cię chwalą,
- ktoś sprawi ci przykrość
- jesteś głodny
- dostaniesz prezent
- ktoś przyłapie cię na kłamstwie
- boli cię ząb

Imię i nazwisko dziecka:

Dorota Zimoń

Jak upłynął Ci dzisiejszy dzień? Byłeś wesoły, smutny, a może coś Cię dzisiaj zdziwiło? Pokoloruj buźkę, która odpowiada Twojemu obecnemu nastrojowi.

Środa 27.05.2020

ZAJĘCIE1. Słuchanie wiersza „Czarna jama” Joanna Papuzińska

CEL:

- wdrażanie do rozpoznawania i nazywania uczuć.
- utrwalenie różnego rodzaju uczuć, sposoby ich okazywania.
- kształtowanie umiejętności rozpoznawania i nazywania uczuć własnych i innych ludzi
- odczuwanie i wyrażanie wpływu muzyki na nastrój,

Nie wie tata ani mama,
że jest w domu czarna jama...

Czarna, czarna,
czarna dziura bardzo straszna i ponura.

Gdy w pokoju jestem sam
lub gdy w nocy się obudzę,
to się boję spojrzeć tam.

Tam jest chyba mokro,
ślisko, jakby przeszło ślimaczysko...

Musi żyć tam wstrętne zwierzę,
co ma skoftunione pierze, i
do łóżka mi się wepchnie!
To jest gęba rozdziawiona
, wilczym zębem obrębiona,
coś w niej skrzeknie, chrypnie,
trzaśnie i ta gęba się zatrzaśnie... Ła!

Ojej, tato, ojej, mamo,
uratujcie mnie przed jamą!
nie zamykaj, mamo, drzwi,
bo jest bardzo straszno mi.

A w dodatku w tamtej jamie

coś tak jakby mruga na mnie,

że mam przyjść...

Może tkwi tam mała bieda,

która rady sobie nie da?

Może leżą skarby skrzacie?

Więc podczołgam się jak kot.

Ja – odważny,

ja – zuchwalec

wetknę w jamę jeden palec.

I wetknąłem aż po gardło,

ale nic mnie nie pożarło.

Więc za palcem wlażłem cały.

Wlażłem cały!

No i już.

Jaki tu mięciutki kurz.

Chyba będę miał tu dom.

Chyba to jest pyszna nora,

nie za duża, lecz dość spora.

Latareczkę małą mam.

Nie ma w domu żadnych jam!

Zabawa „Co widzisz w ciemności?” - Rodzic proponuje by dziecko schowało głowę pod kocem lub chustą i doświadczyło ciemności. W zabawie uczestniczy dziecko, które tego chce. Rodzic zachęca, ale jeżeli dziecko czuje lęk, może nie skorzystać z propozycji. Po zabawie dziecko dzieli się wrażeniami na temat tego co widziało w ciemności.

Ćwiczenia grafomotoryczne - łączenie kropek zgodnie z instrukcją, rysowanie linii według wskazówek – dziecko dostaje kartkę z dużą ilością kropek na całej powierzchni. Rodzic podaje dziecku wskazówki jak rysować linie np. połącz trzy kropki w górę, dwie kropki w lewo itp.

Zabawa ruchowa „Budzi się całe ciało”- dziecko stoi w lekkim rozkroku i unosi się na palcach, jednocześnie podnosi wyprostowane złączone ręce. Odlicza do pięciu, utrzymując taką pozycję, następnie powoli wykonuje głęboki skłon w przód. Ćwiczenie można powtórzyć kilka razy.

„Nasze uczucia” – samodzielna praca z Księżką zabaw z literkami – czytanie prostych wyrazów,

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_Obrazki_Emocje.pdf

Karta pracy –EMOCJE/47/

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_Wyprawka_47.pdf

Czas na bajkę o uczuciach.

https://www.youtube.com/watch?v=TcLK9ZBUssDs&list=PLxGVFuqLZXQEkOXr6lxe_rFiUve-ejxws

Ułóż puzzle

<https://puzzlefactory.pl/pl/puzzle/graj/dla-dzieci/182597-rozne-minki>

ZAJĘCIE2. Osłuchanie z piosenką „Nasze emocje”

<https://www.youtube.com/watch?v=kRJFN6V7TB4>

Piosenka „Nasze emocje”

Ref:

Radość, smutek, złość i strach.

Tyle uczuć mieszka w nas.

To emocje nasze są,
które wyjść na zewnątrz chcą.

I zwrotka

Płyną z serca spontanicznie,
od kołyski w nas mieszkają
i się zdarza bardzo często,
że o sobie znać nam dają.

Ref:

Radość, smutek, złość i strach.

Tyle uczuć mieszka w nas.

To emocje nasze są
które wyjść na zewnątrz chcą,

II zwrotka

Nie ma wcale nic w tym złego,
że się czasem zezłościimy,
że czujemy złość lub smutek,
my z tym sobie poradzimy.

Ref:

Radość, smutek, złość i strach.

Tyle uczuć mieszka w nas.

To emocje nasze są
które wyjść na zewnątrz chcą.

III zwrotka

Wygonimy wszystkie strachy,

Damy w kość okropnej złości

i zadbamy by najwięcej

było śmiechu i radości.

Ref:

Radość, smutek, złość i strach.

Tyle uczuć mieszka w nas.

To emocje nasze są
które wyjść na zewnątrz chcą.

Czwartek 21.05. 2020

ZAJĘCIE1. „Zły humorek” Doroty Geller.

CELE:

- kształtowanie wrażliwości na odczucia innych
- poznawanie różnych sposobów wyrażania emocji (ruch, mimika, słowa)
- . Wyrażanie ruchem swoich emocji.
- Poznawanie różnych sposobów wyrażania emocji (ruch, mimika, słowa).

Słuchanie wiersza: <https://www.youtube.com/watch?v=2ZiqVi5muTE>

Po wysłuchaniu wiersza dziecko odpowiada na pytania:

- 1) Co czuła dziewczynka ?
- 2) Z jakiego powodu czuła gniew?
- 3) Jak się zachowywała?
- 4) Co znaczy być złym, a co złościć się/być zezłoszczonym?
- 5) Czy to oznacza to samo?

W jakiej sytuacji? Rodzic proponuje aby dziecko zastanowiło się w jakich sytuacjach może odczuwać? - Smutek

- Radość
- Zawstydzenie
- Przestraszenie
- Zaskoczenie
- Rozgniewanie

Teraz spróbujemy rozpoznać emocje, podać ich nazwy oraz dopasować nazwy emocji do obrazka. Rodzic czyta parę zdań, które opisują różne zdarzenia. Dziecko zastanawia się i myśli jakby poczuło się w takiej sytuacji.

1. Ktoś zepsuł moją zabawkę.
2. Mama mnie pochwaliła.
3. Idę do dentysty.
4. Biegnie do mnie duży pies.
5. Mam dziś urodziny.
6. Przyjechała ciocia, której dawno nie widziałam/widziałem.
7. Pierwszy raz jadę na wycieczkę bez rodziców.
8. Wylał mi się sok.
9. Dostałem/dostałam prezent od kolegi bez okazji.
10. Występuję na przedstawieniu z okazji Dnia Matki.
11. Jestem na placu zabaw, gdzie jest mnóstwo dzieci których nie znam.

Karta pracy- emocje

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_4.pdf

KARTA PRACY: napisz wyrazy po śladzie

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_2.pdf

ZAJĘCIE2. Zapraszamy do zabawy

Gimnastyka fajna sprawa,
dla nas wszystkich to zabawa.
Ręce w górę, w przód i w bok,
skłon do przodu, w górę skok.

<https://www.youtube.com/watch?v=BaVn-HIZkiQ>

Piosenka o uczuciach

<https://www.youtube.com/watch?v=dThbJhxoE2Q>

Karta pracy- emocje-strach

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_7.pdf

Piątek 22. 05 2020

Zajęcie1. Dziś zapraszam do rozwiązywania zagadek.

CELE:

- aktywnie uczestniczy w zabawie
- zachęcenie do wypowiedzenia się na temat emocji
- przestrzega ustalonych reguł zabawy
- odczytuje różne stany emocjonalne wyrażone mową ciała

http://przedszkole51.com/images/pdf/8t_6l_Zagadki_uczucia_i_obrazki.pdf

Jaka to emocja?

Powiedzcie dzieci.

Rączki wymachują, ciało w górę leci,

Oczy jak iskierki się zapalają,

Wszystkie ząbki usta odkrywają. (**radość**)

Usta jak podkówka odwrócona,

Często łezka w oku zakręcona.

Wygląd twarzy tej dziewczyny

Jakby najadła się cytryny. (**smutek**)

Mówią o nim, że ma wielkie oczy,

Gdy się do naszego umysłu wtoczy,

Trzęsie nami śmiało i paraliżuje całe ciało. (**strach**)

Gdy się w nasze serce wkrada,

To naszymi myślami włada,

Marszczy nam nosek, oczy i czoło,

Tupie nóżką i rączką grozi wkoło. (**złość**)

Zapraszamy dziecko do wysłuchania muzyki z zamkniętymi oczami by wyobraziło sobie, jakie wydarzenia i emocje wyraża muzyka.

<https://www.youtube.com/watch?v=dThbJhxoE2Q>

<https://www.youtube.com/watch?v=kRJFN6V7TB4>

Zajęcie2. Zabawa z emocjami

<https://www.panikredka.pl/2017/08/zabawa-z-emocjami.html>

Czasem o emocjach trudno rozmawiać. Poniższy zabawa rozwiąże ten problem...

Emocje towarzyszą każdej kredce codziennie. Radość z wykonanej pracy plastycznej, złość kiedy coś nie wychodzi, zakłopotanie, smutek, euforia... Rozpoznanie i nazwanie emocji jest nie lada sztuką, szczególnie dla najmłodszych dzieci. Dlatego dziś bardzo fajna, a zarazem prosta w wykonaniu zabawa z emocjami, która w połączeniu z rozmową, pomoże zrozumieć maluchom czym one są.

Karty pracy

https://www.google.com/search?q=emocje+obrazki+do+druku&tbm=isch&rlz=1C1SQJL_plPL834PL834&hl=pl&ved=2ahUKewiWtOm408rpAhUxl4sKHf_9CLUQrNwCKAF6BQgBEoOB&biw=1349&bih=657#imgrc=wMxm8g4sn3-0xM

https://www.google.com/search?sa=X&rlz=1C1SQJL_plPL834PL834&sxsrf=ALeKk006WqAlleolbtdSrcWsaQa4H7PGCg:1590258750647&source=univ&tbm=isch&q=Emocje+karty+pracy+do+pobrania&ved=2ahUKewiwn7u_z8rpAhVP_SoKHbtcB5cQsAR6BAgKEAE&biw=1366&bih=657#imgrc=daIF2VaKkyf03M&imgdii=6EBoXMYI4liITM

POŁĄCZ TWARZE DZIECI Z ODPOWIEDNIMI EMOTIKONAMI.

